

შეტყობინება მეოთხე

აუცილებლობა იმისა,

რომ ღმერთის ხალხი ეძებდეს მითითებას უფლისაგან და ჰქონდეთ უფლის თანდასწრება, რომ გამოავლინონ მისი გამარჯვება მისი სხეულის ასაშენებლად და მისი სამეფოს გასაგრძელებლად

ადგილები წერილიდან: მათე 1:5; იესო ნ. 6:22-26; 7:1-6, 10-15, 20-21; 9:14

- I. როდესაც ორი მზვერავი მივიდა იერიქონში, რახაბი (რომელიც იყო მრუში და ქანანეველი) შევიდა მათთან ურთიერთობაში და მზადყოფნით მიიღო ისინი, დამალა ისინი და დაეხმარა მათ, რომ გადარჩენილიყვნენ, და ეს ყველაფერი გააკეთა თავისი რწმენიდან გამომდინარე – (იესო ნ. 2:1ბ-7, 15-16, 22; იაკ. 2:25); მან ირწმუნა ისრაელის ღმერთი და განაცხადა: „იეჰოვა, თქვენნი ღმერთი, ის არის ღმერთი ზეცაში მადლა და დედამიწაზე დაბლა“ (იესო ნ. 2:1ბ):
- ა. იეჰოვამ წარუდგინა მეძავი რახაბი იესო ნავეს ძეს მიწის მოსაპოვებლად; თავისი რწმენის წყალობით ღმერთში ის არ „მომკვდარა მათთან ერთად, ვინც არ დაემორჩილა“ (ებრ. 11:31); ის მიბრუნდა ისრაელისკენ და მათი ღმერთისკენ, და მან იმედი დაამყარა მასზე და მის ხალხზე (იესო ნ. 2:12-13).
 - ბ. ნიშანი, გამოყენებული რახაბისა და მისი სახლის გადასარჩენად, იყო ის, რომ მან დაკიდა თავისი სახლის ფანჯარაზე მეწამული ფერის ძაფის თასმა (მუხ. 18, 21); ფანჯარაზე მიბმული მეწამული ფერის თასმა არის წინასახე იმისა, რომ ჩვენ ღიად ვაღიარებთ ქრისტეს გამომსყიდველ სისხლს (1 პეტ. 1:18-19); მან ირწმუნა, რომ ასეთი ნიშანის დახმარებით ის და მისი სახლი თავს დააღწევდა.
 - გ. მიუხედავად იმისა, რომ რახაბი იყო მსჯავრდადებული ქანანეველი და მეძავი იერიქონში (იესო ნ. 2:1), იმ ადგილას, რომელიც საუკუნოდ იყო დაწყევლილი ღმერთისაგან (6:26), მას შემდეგ, რაც ის მიბრუნდა ღმერთისკენ და ღმერთის ხალხისკენ (მუხ. 22-25; ებრ. 11:30-31), ის დაქორწინდა სალმონზე (მათე 1:5), იუდას, ისრაელის წამყვანი ტომის, ერთ-ერთი ბელადის ძეზე (1 ნეშ. 2:10-11), და, ალბათ, ორიდან ერთ-ერთ მზვერავზე; შემდეგ მან შვა ბოყახი, ღვთისმოსავი ადამიანი, რომლისგანაც წარმოიშვა ქრისტე, და აღმოჩნდა დაკავშირებული ქრისტესთან მის განკაცებაში ღმერთის მარადიული სახლმშენებლობის აღსრულებისათვის (მათე 1:5).
 - დ. ეს გვიჩვენებს, რომ როგორც არ უნდა იყოს ჩვენი წარსული, თუ ჩვენ მივბრუნდებით ღმერთისაკენ და მისი ხალხისაკენ და შევეუერთდებით სათანადო ადამიანს ღმერთის ხალხიდან (არა ფიზიკური თვალსაზრისით, არამედ სულიერი თვალსაზრისით), ჩვენ მოვიტანთ კარგ ნაყოფს და მონაწილეობას მივიღებთ ქრისტეს კუთვნილი პირმშობის უფლებით ტკბობაში – გამ. 24:13; 33:11; რიცხ. 27:18; რჯლ. 34:9; იესო ნ. 1:1; 4 მეფ. 2:2-15; ფილიპ. 2:19-23; 1 კორ. 4:17.
- II. იერიქონის განადგურების შემდეგ, ისრაელმა განიცადა მარცხი ჰადაისთან; იერიქონთან, ღმერთის სახლმშენებლობის თანახმად, იესომ გაგზავნა მზვერავები არა იმისათვის, რომ ებრძოლა, არამედ იმისათვის, რომ მოეპოვებინა რახაბი;

მაგრამ ჰადაისთან, ვინაიდან ისრაელმა დაკარგა უფლის თანდასწრება (იესო ნ. 7:12გ), იესომ გაგზავნა მზვერავები, ბრძოლისათვის მოსამზადებლად (მუხ. 2-3):

ა. იესოსათვის მზვერავების მიერ მოტანილი ამბავი მიუთითებს იმაზე, რომ ისრაელმა გადადო ღმერთი გვერდზე; ნაცვლად იმისა, რომ ეკითხათ ღმერთისათვის, თუ როგორ ემოქმედათ ჰადაის წინააღმდეგ, მათ დაივიწყეს ღმერთი და ზრუნავდნენ მხოლოდ თავის თავზე; იმ დროს ისინი არ იყვნენ ერთი ღმერთთან, არამედ მოქმედებდნენ დამოუკიდებლად, არ ეძებდნენ მითითებას უფლისაგან და არ ჰქონდათ უფლის თანდასწრება; ისრაელი გამოყოფილი იყო ღმერთისაგან თავისი ცოდვის გამო – მუხ. 1-5, 12გ:

1. ისრაელის მარცხის დაფარული მიზეზი ჰადაისთან იყო ის, რომ მათ დაკარგეს ღმერთის თანდასწრება და აღარ იყვნენ ერთი ღმერთთან; ამ მარცხის შემდეგ იესომ ისწავლა ერთი გაკვეთილი: ის უნდა დარჩენილიყო უფალთან კიდობნის წინ (მუხ. 6); საბოლოოდ უფალი მოვიდა, და დაიწყო მასთან საუბარი, და უთხრა, რა უნდა გაეკეთებინა მას (მუხ. 10-15).
2. ამ მონათხრობიდან ჩვენ უნდა გამოვიტანოთ შემდეგი სულიერი გაკვეთილი: ჩვენ, ღმერთის ხალხი, უნდა ვიყოთ ყოველთვის ერთი ჩვენს ღმერთთან, რომელიც არა მარტო ჩვენ შორის არის, არამედ ჩვენშიც არის, და რომელიც გვხდის ჩვენ ადამიანებად ღმერთთან – ღმერთკაცებად.
3. როგორც ღმერთკაცები, ჩვენ უნდა ვიყოთ პრაქტიკულად ერთი უფალთან, ვიაროთ მასთან ერთად, ვიცხოვროთ მასთან ერთად და მთელი ჩვენი არსებით ვიყოთ მასთან; სწორედ ასე ჩვენ დავდივართ როგორც ქრისტიანები, ვიბრძვით როგორც ღმერთის შვილები და გაშენებთ ქრისტეს სხეულს.
4. თუ ჩვენ გვაქვს უფლის თანდასწრება, ჩვენ გვაქვს სიბრძნე, გამჭრიახობა, წინასწარგანჭვრეტა და შინაგანი ცოდნა სხვადასხვა საკითხთან დაკავშირებით; უფლის თანდასწრება – არის ყველაფერი ჩვენთვის – 2 კორ. 2:10; 4:6-7; გალ. 5:25; დაბ. 5:22-24; ებრ. 11:5-6.

ბ. თუ ჩვენ გვინდა, რომ შევიდეთ ყოვლისმომცველ ქრისტეში როგორც კეთილი მიწის სინამდვილეში, მოვიპოვოთ ასეთი ქრისტე და დავტკბეთ მისით, ჩვენ უნდა გავაკეთოთ ეს უფლის თანდასწრების თანახმად; უფალი დაპირდა მოსეს: ჩემი თანდასწრება გამოგყვება შენ, და მე მოგასვენებ შენ“ (გამ. 33:14); ღმერთის თანდასწრება არის ღმერთის გზა, „რუქა“, რომელიც გვიჩვენებს ღმერთის ხალხს, თუ როგორი გზით უნდა იარონ მათ:

1. იმისათვის, რომ ჩვენ მთლიანად მოვიპოვოთ ქრისტე როგორც ყოვლისმომცველი მიწა და დავეუფლოთ ასეთ ქრისტეს ღმერთის ნაგებობისათვის, ჩვენ უნდა დავიცვათ შემდეგი პრინციპი: ღმერთის თანდასწრება არის კრიტერიუმი ნებისმიერ საკითხში; რაც არ უნდა გავაკეთოთ, ჩვენ უნდა მივაქციოთ ყურადღება იმას, გვაქვს თუ არა ღმერთის თანდასწრება; თუ ჩვენ გვაქვს ღმერთის თანდასწრება, ჩვენ გვაქვს ყველაფერი, მაგრამ თუ ჩვენ ვკარგავთ ღმერთის თანდასწრებას,

ჩვენ ვკარგავთ ყველაფერს – მათე 1:23; 2 ტიმ. 4:22; გალ. 6:18; ფსალ. 27:4, 8; 51:11; 2 კორ. 2:10; ეზეკ. 48:35.

2. უფლის თანდასწრება, უფლის ღიმილი, არის ხელმძღვანელი პრინციპი; ჩვენ უნდა ვისწავლოთ, ნება მივცეთ პირდაპირ, უშუალო თანდასწრებას უფლისას (არა მის ირიბ თანდასწრებას) შეგვინახოს ჩვენ, გვმართოს ჩვენ, გვიხელმძღვანელოს ჩვენ და მიგვმართოს ჩვენ; მისი ძვირფასი თანდასწრება არის ძალა, რომელიც ნებას გვაძლევს ჩვენ, რომ მოვიპოვოთ ყოვლისმომცველი ქრისტე როგორც სინამდვილე კეთილი მიწისა, საიდანაც მოედინება რძე და თაფლი – გამ. 3:8; 25:30; რჯლ. 26:9; ეზეკ. 20:6.

3. „ახალგაზრდობაში მე მასწავლიდნენ სხვადასხვა საშუალებებს იმისათვის, რომ მომეპოვებინა გამარჯვება, რომ ვყოფილიყავი გამარჯვებული, წმიდა და სულიერი. მაგრამ არც ერთი ეს საშუალება არ მეხმარებოდა. საბოლოოდ, სამოცდარვა წელზე მეტი ხნის განმავლობაში მიღებული განცდის შედეგად, მე აღმოვაჩინე, რომ არაფერი არ გვეხმარება, გარდა უფლის თანდასწრებისა. ყველაფერი, რაც ჩვენ გვჭირდება, – არის ის, რომ უფალი იყოს ჩვენთან“ – „იესო ნავეს ძის წიგნის სიცოცხლის შესწავლა“, გვ. 58.

გ. როდესაც ისრაელიანები შევიდნენ ქანაანის მიწაზე და მოიპოვეს გამარჯვება იერიხონზე, პირველმა, ვინც ჩაიღინა ცოდვა, იყო ყაქანი; სიღმისეული, სულიერი მნიშვნელობა და ღვთაებრივი შეხედულება ყაქანის სერიოზულ ცოდვაზე არის ის, რომ მან ისურვა ბაბილონის ლამაზი ტანსაცმელი („შინყარი“ არის ოლქი, რომელსაც მოგვიანებით ეწოდა „ბაბილონი“), როდესაც ის ისწრაფვოდა გაეუმჯობესებინა თავისი თავი, რომ უკეთესი ყოფილიყო შესახედავად, გარეგნული იერის გამო – იესო ნ. 7:21:

1. ანანია და საფირამ მოატყუეს წმიდა სული, შესცოდეს იმავე პრინციპის თანახმად – ეს არის ბაბილონის პრინციპი, ანუ თვალთმაქცობა – საქმე. 5:1-11; გამოცხ. 17:4, 6; მათე 23:13-36:

ა) მათ არც თუ ისე ძალიან უყვარდათ უფალი, მაგრამ უნდოდათ, რომ მათზე ჰქონოდათ შეხედულება, როგორც ისეთ ადამიანებზე, ვისაც ძალიან უყვარს უფალი; ისინი მხოლოდ თვალთმაქცობდნენ; ღმერთის შვილებმა თავი უნდა დააღწიონ თვალთმაქცობას ადამიანების წინაშე.

ბ) მათ არ უნდოდათ, სიხარულით მიეტანათ ყველაფერი ღმერთისათვის, მაგრამ ადამიანის წინაშე ისინი ისე მოიქცნენ, თითქოს მათ მიიტანეს ყველაფერი; ყოველთვის, როდესაც ჩვენ ვიმოსებით ტანსაცმლით, რომელიც არ შეესაბამება ჩვენს ჭეშმარიტ მდგომარეობას, ჩვენ ვმოქმედებთ ბაბილონის პრინციპით – 6:1-6; 15:7-8.

2. ყველაფერი, რაც კეთდება სიყალბიდან გამომდინარე, ადამიანისაგან დიდების მისაღებად, ხდება მეძავის პრინციპის თანახმად, და არა პატარძლის პრინციპის თანახმად; ცრუ მიძღვნა და ცრუ სულიერება –

არის ცოდვები, ხოლო ჭეშმარიტი თაყვანისცემა არის თაყვანისცემა სულში და ჭეშმარიტობაში; დაე ღმერთმა გაგვხადოს ჩვენ ჭეშმარიტი ადამიანები – გამოცხ. 17:4-5; 19:7-9; ლუკა 12:1; 1 კორ. 2:9-10; 2 კორ. 2:10; 5:14-15; იოანე 4:23-24.

3. „მნიშვნელოვანია არა ის, თუ როგორ ხედავს ადამიანი; რადგან ადამიანი უყურებს გარეგნულს, ხოლო იეჰოვა უყურებს გულს“ (1 მეფ. 16:7); თუ ჩვენ დავაგროვებთ ღმერთის სიტყვას ჩვენს გულში (ფსალ. 119:11) და ნებას მივცემთ ქრისტეს, მოიწყოს თავისი სახელი ჩვენს გულში (ეფეს. 3:16-17), ის გახდება კეთილი საგანძური ჩვენი გულისა და ჩვენი გულის სიუხვიდან ჩვენ შევძლებთ დავარიგოთ ის, როგორც ეს საოცარი, კეთილი საგანძური სხვა ადამიანებში (ლუკა 6:44-45).

III. მას შემდეგ, რაც ისრაელმა ბოლო მოუღო თავის ცოდვას, ყაქანის ცოდვას (იესო ნ. 7:11-12, 20-21), მათ მოიპოვეს გამარჯვება ჰადაიზე (8:1-35), მაგრამ შემდეგ მოთხრობილია იმაზე, თუ როგორ იყვნენ ისრაელის შვილები მოტყუებულნი გაბაონელების მიერ (9:1-27):

- ა. გაბაონელები იყვნენ ხიველები (მუხ. 3, 7; 11:18-19) – ერთ-ერთი ტომი ქანაანის მიწაზე, და ეს ტომი უნდა განადგურებულიყო ისრაელის მიერ, რადგან ისინი იყვნენ ეშმაკისეულნი და შეზავებულნი დემონებთან (რჯლ. 7:2; 9:4-5; 18:9-14); გაბაონის მოსახლეობამ მოატყუა ისრაელი, მათ მიმართეს ცბიერებას (იესო ნ. 9:3-14).
- ბ. ვინაიდან მათ მოისმინეს, რომ ისრაელმა გაიმარჯვა იერიქონზეც და ჰადაიზეც, მათ მოინდომეს მშვიდობის დამყარება და აღთქმის დადება ისრაელთან, რათა ისრაელს დაეტოვებინა ისინი ცოცხლები; ისინი გამოვიდნენ, ისე თითქოს ისინი იყვნენ წარგზავნილები, და თავს აჩვენებდნენ თითქოს შორიდან იყვნენ მოსულნი; ისინი მივიდნენ იესოსთან ბანაკში გილგალში და უთხრეს მას და ისრაელის ხალხს: „შორეული მიწიდან მოვედით... ჩვენ ვიქნებით თქვენი მსახურები; აღთქმა დაგვიდეთ ახლა“ (6, 11).
- გ. იესო ნავეს ძის 9:14-ში ნათქვამი წარმოადგენს ძალიან ძლიერ ნაწყევტს წერილებში, სადაც ნაჩვენებია, თუ რატომ იყვნენ ისრაელის შვილები მოტყუებულნი გაბაონელების მიერ, – მათ „არ ჰკითხეს რჩევა იეჰოვას“; შედეგად იესომ დაამყარა მათთან მშვიდობა და დადო მათთან აღთქმა, ისე რომ დაეტოვებინა ისინი ცოცხლები (მუხ. 15):
 1. ისრაელის შვილები იყვნენ მოტყუებულნი, რადგან მოიქცნენ ისე როგორც ცოლი, რომელმაც დაივიწყა თავისი ქმარი; მთელი ბიბლია არის ღვთაებრივი რომანი, რომელიც მოგვითხრობს იმაზე, თუ როგორ ემიჯნურება თავის ამორჩეულ ხალხს ღმერთი და საბოლოოდ ქორწინდება მათზე (დაბ. 2:21-24; ქებ. ქ 1:2-4; ესაია 54:5; 62:5; იერ. 2:2; 3:1, 14; 31:32; ეზეკ. 16:8; 23:5; ოს. 2:7, 19; მათე 9:15; იოანე 3:29; 2 კორ. 11:2; ეფეს. 5:25-32; გამოცხ. 19:7; 21:2, 9-10; 22:17ა).
 2. ბიბლია გვიჩვენებს, რომ ჩვენ, ღმერთის რჩეულები, ვართ ღმერთის ცოლი და რომ ღმერთსა და ჩვენ შორის უნდა იყოს საქორწინო კავშირი, დაფუძნებული ურთიერთ სიყვარულზე; ამგვარად, სამყარო – ეს არის

„ქორწინების სახლი“, ადგილი, სადაც ქმარი, გამზადებული და დასრულებული სამერთიანი ღმერთი, უერთდება ქორწინებით გამოსყიდულ, ხელახლაშობილ, გაწმიდებულ, განახლებულ, გარდასახულ და განდიდებულ სამნაწილოვან ადამიანს; საბოლოოდ ბიბლია სრულდება ახალი იერუსალიმით როგორც საბოლოო დასრულებით ღმერთის რჩეულებისა ახალ ცასა და ახალ მიწაზე, როგორც სამყაროსეული ცოლით მარადიულად 21:9-10; 22:17ა.

3. ცოლმა არასოდეს არ უნდა მიატოვოს თავისი ქმარი; პირიქით, ის ყოველთვის დაიმედებული უნდა იყოს მასზე და ერთი იყოს მასთან; როდესაც გაბაონელები მივიდნენ ისრაელთან, ისრაელი, როგორც ცოლი, უნდა მისულიყო თავის ქმართან და შედარებოდა მას იმისთან დაკავშირებით თუ რა უნდა გაეკეთებინა – იესო ნ. 9:14.
4. როგორც მორწმუნებმა, რომლებსაც უყვართ უფალი და ესწრაფვიან. იყვნენ მისი გამარჯვებული პატარძლის შემადგენელი ნაწილები, ჩვენ უნდა ვეთათბიროთ ღმერთს თითოეულ პრობლემასთან დაკავშირებით, რომელსაც ჩვენ ვაწყდებით; ჩვენ უნდა მივუტანოთ თითოეული საკითხი უფალს, და ასევე ვიმსჯელოთ რაიმე საქმეზე, განვიხილოთ ის და მივიღოთ მასთან დაკავშირებით გადაწყვეტილება უფლის წინაშე და უფალთან ურთიერთობაში:
 - ა) ამ თვალსაზრისით თითოეული მორწმუნე უნდა იყოს სუსტი იმ დონემდე, რომ მას არ ჰქონდეს საკუთარი იდეა, არ მიიღოს საკუთარი გადაწყვეტილება და არ გააკეთოს არაფერი იმასთან დაკავშირებით, რასაც ის აწყდება, ისე რომ არ შეეხოს უფალს და არ მოითათბიროს უფალთან იმ მიზნით, რომ ნება მისცეს მას, მიიღოს საჭირო გადაწყვეტილება; ეს არის ქრისტიანის სიტკბოთი სავსე ცხოვრება – 2 კორ. 12:9-10.
 - ბ) ჩვენ არ გვაქვს სხვა არჩევანი, გარდა იმისა, რომ ყველაფერში ურთიერთობა გვქონდეს ღმერთთან, ყველაფერი განვიხილოთ მასთან და ნება მივცეთ მას, შეეხოს ყველაფერს, ილაპარაკოს ყველაფერში და მიიღოს ყველა გადაწყვეტილება; ეს არის რაღაც დიდებული, როდესაც ქრისტიანი დამოკიდებულია სხვა პიროვნებაზე – ღმერთზე – ყოველ წუთს და ყველა საკითხში – ფილიპ. 4:6-7; იგავ. 3:5-6; იერ. 17:7-8; 2 კორ. 1:8-9; ფსალ. 62:8; ფსალ. 102, სათაური და მუხ. 7.
5. თუ ღმერთს მიყავხართ თქვენ იმისკენ, რომ თქვენ იაროთ იმ გზით, რომელიც თქვენ არ იცით, „ეს გაიძულებთ თქვენ, ილაპარაკოთ მასთან ასჯერ და ათასჯერ, რაც გადაიზრდება მოგზაურობაში, რომელიც ხდება მარადიული მოგონება თქვენსა და მას შორის“ – *ვონმან ნის ნაშრომთა კრებული, ტ. 7.
6. იმის შედეგი, რომ ისრაელი არ ეძებდა რჩევას თავისი ქმრისა, ეს დამოუკიდებელი და ინდივიდუალისტური ცოლი იყო მოტყუებული, და მას არ აღმოაჩნდა არანაირი დაცვა; ამ მონათხრობიდან წერილში ჩვენ

უნდა შევითვისოთ, რომ როგორც უფლის ცოლი, ჩვენ უნდა ვცხოვრობდეთ მასთან ერთად, ყოველთვის დაიმედებული ვიყოთ მასზე და ყოველთვის ერთნი ვიყოთ მასთან; ასეთია სიღრმისეული მნიშვნელობა იესო ნაგეს ძის მე-9 თავისა.